

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.312 van 2 februari 2017
in de zaak A. 221.099/XIV-37.281**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Pierre Robert
 kantoor houdend te 1030 Brussel
 E. Smitsstraat 28-30
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 28 december 2016, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 178.798 van 30 november 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 6 januari 2017 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest op omstandig gemotiveerde wijze vast dat de medische en psychologische attesten die verzoeker heeft bijgebracht niet aantonen dat zijn lichamelijke letsels en eventuele psychologische problemen te wijten zouden zijn aan de door hem aangehaalde

vervolgingsfeiten, die reeds in het kader van zijn eerste asielaanvraag ongeloofwaardig werden bevonden. De beoordeling van de authenticiteit en de bewijswaarde van neergelegde stukken behoort daarbij tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die in een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over hervormingsbevoegdheid beschikt. Het komt niet aan de Raad van State als administratieve cassatierechter toe om die beoordeling opnieuw te doen.

In de mate dat verzoeker zich beroept op het arrest van het EHRM van 9 maart 2010 in zake R. C. tegen Zweden, moet worden opgemerkt dat deze rechtspraak betrekking heeft op een mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM bij de terugwijzing naar het land van herkomst van een asielzoeker. Te dezen betreft de aanvankelijk bestreden beslissing echter de weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus zodat de verwijzing naar de rechtspraak van het EHRM niet dienstig is.

Wat betreft de algemene context in Guinee, blijkt uit de stukken waarop de Raad van State vermag acht te slaan dat verzoeker naar aanleiding van zijn tweede asielaanvraag slechts zeer summier heeft gewezen op het voorkomen van foltering in zijn land van herkomst in een brief van zijn advocaat van 27 oktober 2015 waarnaar hij in zijn verzoekschrift voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwijst. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt dan ook op wettige wijze dat “[v]erzoeker [...] geen element aan[brengt] inzake de Guinese context waaruit blijkt dat verweerder de context veronachtzaamde bij het beoordelen van verzoekers stukken”. Daarbij kan nog worden opgemerkt dat een verwijzing naar algemene informatie over de situatie in het land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker werkelijk wordt bedreigd en vervolgd.

Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op twee februari tweeduizend zeventien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams